

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku B. R. i A. M.

przy uczestnictwie W. M. i K. M.

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2010 r.,

zażaleń uczestników postępowania K. M. i W. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 26 maja 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. oddała zażalenie uczestniczki postępowania K. M.;**
- 2. uchyła zaskarżone postanowienie w części odrzucającej skargę kasacyjną uczestnika postępowania W. M. od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 4 marca 2010 r., sygn. akt II Ca (...) co do rozstrzygnięć zawartych w punktach II, III i IV, a w pozostałym zakresie oddała zażalenie uczestnika postępowania.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w W. dnia 6 listopada 2009 r. wydał postanowienie w sprawie z wniosku B. R. i A. M. przy udziale W. M. i K. M. w sprawie o dział spadku i stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie. Wnioskodawczynie B. R. i uczestnicy postępowania wnieśli apelacje od tego postanowienia. Sąd Okręgowy w Ś.

postanowieniem z dnia 4 marca 2010 r. odrzucił apelację K. M. oraz apelację W. M. w części dotyczącej żądania stwierdzenia zasiedzenia, częściowo zmienił zaskarżone postanowienie, oddalił dalej idącą apelację uczestnika postępowania i w całości apelację wnioskodawczyni oraz oddalił wnioski B. R. i W. M. o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego. Uczestnicy postępowania wnieśli skargi kasacyjne od tego postanowienia, zaskarżając je w całości.

Sąd Okręgowy w Ś. postanowieniem z dnia 26 maja 2010 r. odrzucił obie skargi kasacyjne. Wyjaśnił, że zaskarżonym postanowieniem w punkcie I odrzucono w całości apelację K. M. oraz apelację W. M. w części dotyczącej żądania stwierdzenia zasiedzenia jako niedopuszczalne, ponieważ zostały one wniesione od nieistniejącego w tym zakresie postanowienia Sądu Rejonowego. Na takie postanowienie Sądu Okręgowego nie przysługuje zaś skarga kasacyjna, ale zażalenie (art. 394¹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), wobec czego skargi kasacyjne uczestników postępowania, które dotyczą wyłącznie kwestii stwierdzenia zasiedzenia, podlegały odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W zażaleniach na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. uczestnicy postępowania zarzucili naruszenie art. 394 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 w związku z art. 13 § 2 i art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że skarga kasacyjna od postanowienia Sądu Okręgowego odrzucającego apelację nie podlega rozpoznaniu jako zażalenie oraz naruszenie art. 519¹ § 1 oraz art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że skarga kasacyjna podlega odrzuceniu, chociaż obejmuje swoim zakresem rozstrzygnięcia, od których skarga kasacyjna przysługuje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w W. w postanowieniu z dnia 6 listopada 2009 r. w ogóle nie orzekał o żądaniu uczestników postępowania zmierzając do stwierdzenia nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie. W tej sytuacji Sąd Okręgowy w Ś. w postanowieniu z dnia 4 marca 2010 r. trafnie przyjął, że apelacja uczestniczki postępowania K. M. oraz apelacja uczestnika postępowania W. M. w części dotyczącej żądania stwierdzenia zasiedzenia podlegają odrzuceniu jako niedopuszczalne, odnoszą się bowiem do orzeczenia nieistniejącego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1998 r., III CKN 409/98, niepubl.). Powołane w zażaleniu postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2004 r., I PZ 8/04 (OSNP 2005, nr 1, poz. 9) dotyczy innej sytuacji, gdy Sąd Okręgowy nadał swemu orzeczeniu formę wyroku, choć nie

zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, a dotyczy wyłącznie kwestii formalnych (procesowych), prawidłową formą orzeczenia było więc postanowienie (art. 354 k.p.c.).

Sąd Okręgowy w Ś. nie trafnie natomiast odrzucił skargę kasacyjną od pozostałych rozstrzygnięć zawartych w postanowieniu tego Sądu z dnia 4 marca 2010 r., które dotyczą działu spadku i od których skarga kasacyjna przysługuje.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ i 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).